بدون عنوان

شماره پرسش: ۳۲۸۳۸

تاریخ ارسال پرسش: ۰۹:۰۸:۰۶ ۱۴۰۱/۲/۳۰

متن پرسش

با سلام خدمت استاد بزرگوار: من در طی چند سال اخیر اعتقادات خود را تغییر دادم. الان در شرایطی هستم که شاید می توان گفت تنها محجبه در میان اطرافیان هستم. به شدت از عجب و کبر در وجود خود می‌ترسم. می‌خواستم علامت یا نشانه ای بفرمائید تا بدانم دچار عجب هستم یا خیر و این که درمان آن چیست؟ دوم آن که من برای ترک گناهان زبانی خیلی تلاش می کنم، ولی با توجه به زندگی تلخ گذشته، خیلی کم در این مورد موفق می شوم. لطفا من را در این مورد راهنمایی بفرمائید و نسخه ای برای درمان این بیماری به من بدهید. سوم این که با توجه به اختلاف اعتقادی من با اطرافیان و خانواده ام و با توجه به زن بودنم، سالهای سال است که موفق به زیارت کربلا و مشهد نمی شوم و گاهی از شدت دلتنگی بسیار گریه می کنم. هر چه تفکر می کنم دلیل این بی سعادتی را پیدا نمی کنم که چرا ائمه ی بزرگوارش من را قابل نمی دانند و مرا به حضور خود نمی طلبند. لطفا من را در این مورد راهنمایی بفرمائید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. باید مواظب باشیم در ازای توفیقی که از طرف خداوند نصیب ما می‌شود، بقیه را در ذهن و گفتارمان تحقیر نکنیم در عین آن‌که اعمال غیر شرعی آن‌ها را بد می‌دانیم ولی نه خودِ آن‌ها را، زیرا امید بیداری و اصلاح در انسان‌ها همیشه هست، مگر آن‌هایی که آگاهانه بنای مخالفت با حقیقت را دارند. اکثراً مردم، جاهلِ قاصرند و مطمئن باشید چیزی نمی‌گذرد که اکثر آن‌ها متذکر می‌شوند و در آینده بسیاری از این نوع افراد، خود را پاره‌های تن انقلاب و شهدا می‌یابند. ۲. به همین تقدیری که برایتان پیش آمده است، راضی باشید إن‌شاءالله عطش زیارت اولیاء الهی در جای خود بسیار کارساز است. موفق باشید